

Bornholm er ved at blive affolket. Da vi flyttede hertil fra København i 1970 var indbyggertallet 48.000 - i dag er det på lidt over 42.000.

Vi var godt klar over, at der var vanskeligheder forbundet med at bo på en ø. Første øjenåbner kom, da vi ville en tur i teatret i Rønne. Vi boede i Hasle - uden bil. Der er 11 km. Vi tog bussen til Rønne og konstaterede, at den kostede mere end sporvognen i København. Teaterbilletten var også dyrere, men det virkelige chok var, at den sidste bus til Hasle for længst var gået, da teaterstykket var slut. Det betød taxa hjem. Prisen for den aften havde strakt til mindst 3 teaterture i København.

Den slags oplevelser er der masser af, og det ved man godt, når man slår sig ned i udkanten af landet, men hvorfor så gøre det vanskeligere for beboerne at leve de steder? Hvorfor ikke lytte til dem og lette dagligdagen - for det er vel ikke meningen, at vi alle skal flytte til København eller Århus?

I vores oplæg har vi nævnt nogle af de ting, der gør det besværligt - irriterende for os - og det der gør at tilflyttere vælger Bornholm fra.

1.

Mobildækningen er så dårlig, at vi må gå udenfor for at benytte den. Det har følgevirkninger: vi kan ikke smsse, ikke bare fordi vi er gamle og dumme, men hvem gider sidde i haven i snevej og trykke på taster? Hvem gider smsse til os, når vi ikke kan modtage det? Smarte apps kender vi ikke til, og den lynhurtige kommunikation kan vi heller ikke bruge.

Internet? Bredbånd? Ja det er så vores mulighed, og så viser det sig, at hastigheden er så langsom, at systemet bliver uanvendeligt, hvis man har computeren som hjemmearbejdsplads og skal sende fx tegninger eller film

Postvæsnet så? Ja, det er en farce i sig selv, som FT vel kun indirekte kan gøre noget ved. Hvis bredbånd ikke kan komme ud til

alle i superkvalitet og posten ikke kan komme ud til kunderne, burde FT inddrage virksomhedernes koncessioner.

2.

Noget tilsvarende kunne man sige om DR.

Radiokanaler, der skulle være tilgængelige for alle danske bliver nu lagt på DAB kanaler, der er vanskelige at modtage.

Klassisk musik bliver nærmest udfaset af sendefladerne. En ting der undrer os er det manglende samarbejde mellem Danmarks Nationalscene og DR. De to institutioner kunne nemt begge profitere af et sådant samarbejde, og det kunne alle udkantsdanskere, der jo ikke lige kan komme i teatret i København, i hvert fald. Vi har ikke spor imod at betale til nationalscenen, vi vil bare gerne have lidt ud af det også. Vi har heller ikke noget imod at betale til DR – men ikke for at se amerikanske pop-serier, X-faktorprogrammer eller høre overfladisk plastikmusik.

3.

Så er vi tilbage ved vandforsyningen.

Vi flyttede ind på gården i 1972, så vi har længe levet med den brønd. Vi har været løbet tør for vand om sommeren, og det har været frosset om vinteren, så derfor har vi med jævne mellemrum og helt fra start prøvet om det ikke kunne lade sig gøre at få lagt vandværksvand ind.

På det sidste har det udviklet sig til en hel sløjfe – som Carsten har været inde på – det skal tilføjes, at vi skal betale statsafgift, når vi pumper eget brøndvand ud i egne haner – her er vi dog fritaget for moms!

En kuriøs sløjfe blev bundet, da løsningen på naboens forurening af vores brønd med sprøjtemidler – på vores grund – skulle løses ved vores køb af et stykke jord omkring brønden – et køb der alene i

landmåleromkostninger og tinglysning ville komme op på kr. 20.000.

FT beskæftiger sig en hel del med vandmiljø, offentlig vandforsyning og sprøjtning – var det ikke muligt at lukke hullet omkring de private brønde og sørge for sprøjtefri zoner ved dem på lige fod med de regler, der gælder ved offentlige boringer?